

a odsuzuje se

Podle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu **odnětí svobody v trvání 10 (deseti) měsíců**.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a stanoví se **zkušební doba v trvání 18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 67 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku za použití § 68 odstavec 1, 2 trestního zákoníku se obžalované dále ukládá peněžitý trest v **počtu 30 (třiceti) denních sazeb** v částce 5 000 Kč, tedy celkem **150 000 Kč**.

Podle § 73 odstavce 1, 3 trestního zákoníku se obžalované dále ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v řízení všech motorových vozidel v **trvání 2 (dvou) roků**.

Odůvodnění

- 1) Po provedeném dokazování v hlavním líčení zjistil soud skutkové okolnosti tak, jak je uvedeno v petitu tohoto rozsudku.
- 2) Obžalovaná [REDAKCE]. Jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem popřela, že by se dopustila žalovaného skutku, když vypověděla, že od počátku tvrdí, že neřídila pod vlivem alkoholu, celé události je jí líto, jde o velké nedorozumění. Předmětného dne 12.12.2019 přijela ze zaměstnání z [REDAKCE] domů, a odvezla své dva devítileté syny na trénink do sportovní haly v [REDAKCE]. Trénink se konal od 15.30 hodin do 17.00 hodin. Většinou po celou dobu tréninku sedí v hale a je v kontaktu i s ostatními rodiči či trenéry, toho dne ale byla ještě na poště vyzvednout zásilku, odjela tedy od haly a později se vrátila. Auto zaparkovala na parkovišti před halou. Po skončení tréninku si chlapci sedli dozadu, byli rozjívění, dohlédla i na to, aby se připoutali. Ještě než vyjeli, vzala si obžalovaná lék Bromhexin, v doporučeném množství, tento lék používá vždy, když má problémy s kašlem nebo hlasivkami. Bylo to kolem 17.00 hodin a požila množství mezi 40 – 50 kapek, spíš k těm 50. Chlapci již před první světelnou křižovatkou začali zlobit, poč'uchovat se, ona se je snažila uklidnit, [REDAKCE] se dokonce odpoutal z bezpečnostního pásu a chtěl přelézt dopředu, a to všechno v době, kdy ona s automobilem stála na křivatce a ona dostala zelenou. Právě v tu dobu, kdy ona dávala přednost protijedoucím autům, začal [REDAKCE] přelézat dopředu. Ona děti zklidňovala, zvýšila na ně i hlas, později i křičela, a poté na křižovatce ulic [REDAKCE] aj. [REDAKCE] chtěla využít zatačky, kde si chtěla nadjet a odstředivou silou chtěla dostat [REDAKCE] na zadní sedadlo. Při jízdě se věnovala klukům, hodně se otáčela a jak na ně křičela, dostala záchvat kašle, a stříkla si tedy do krku Stopangin, což je lék, který na ní působí. Ten si stříkla do krku za zatačkou u soudu asi 5x nebo 6x. Bromhexin bere na odkašlávání, Stopangin bere na utlumení kašle. . Přitom zaregistrovala světla, nejprve si myslela, že jde o sanitku, ale sanitka to nebyla, takže zastavila na nejbližším vhodném místě, na zastávce MHD. Hlídka PČR se jí zeptala, zda pila alkohol, což ona popřela, a policista jí říkal, že jí zastavili kvůli jejímu stylu jízdy, ona se jim snažila vysvětlit, že to bylo kvůli dětem. Poté přijela na místo druhá policejní hlídka, policisté vystoupili a řekli „A, paní [REDAKCE]“ což jí úplně uzemnilo a naskočily jí ošklivé zážitky z jejího osobního

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Duchoňová.

života. Všechna policejní auta byla označená, také všichni policisté byli v uniformách. První hlídka na místě nemohla dělat dechovou zkoušku a tak zavolala kolegům, kteří tam přijeli. První hlídku zaregistrovala až v ulici [REDAKCE], moc se řízení nevěnovala, na vyzvání opustila vozidlo a vystoupila ven. Policisté jí zastavili kvůli stylu jízdy, to jí říkali, protože prý kličkovala. Určitě nejela do protisměru, to jsou silná slova, a ta slova se bohužel stupňují. Jejímu partnerovi dokonce řekli, že jela od pangejtu k pangejtu, což je naprostý nesmysl. Její styl jízdy nebyl standartní, ale to bylo tím urputným zápasem s [REDAKCE]. Na místo pak dorazila druhá hlídka, ti se s ní bavili, ti přivezli přístroj na dýchání, jí přišlo, že s ní mluví nepatřičně, bylo jí to nepříjemné, policista řešil její auto, jeho kubaturu i barvu. Říkali jí, zda to má zapotřebí být takovou „zoufalkou roku“, zejména ta první hlídka jí říkala, že je nezodpovědná, strašná, alkoholická, ona jim v rozrušení dva technické průkazy z kabelky. Policisté jí nebyli sympatičtí, naskakovaly jí zážitky, které měla s policisty z dřívějšíka, zejména s policisty z ul. [REDAKCE]. Měla rodinné problémy a její muž do toho zapojil i mosteckou policii, měla i řadu přestupkových komisí, a to vše se jí vrylo do paměti a ona má silnou averzi k policistům, zejména [REDAKCE]. Druhá hlídka přijela na místo po chvíli, byla asi dvoučlenná, a policisté jí vyzvali k dechové zkoušce. Ona byla ochotná dýchat, ale moc jí to nešlo, naposledy dýchala před 10 lety, měla problém to udýchat. Po několika pokusech jí řekli, že nadýchala 1,8 promile, což ona nechápala, jejich chování se rapidně zhoršilo, byl tam větší despekt. Potom se čekalo a následovalo další dýchnutí, opět byl přítomen alkohol, policisté se jí ptali, jestli to má zapotřebí, řekli jí, že už dále řídit nebude a jestli muže někoho zavolat k odvozu automobilu a dětí. Ona vyhodnotila situaci, že nikoho takového nemá, zavolala však partnerovi, který byl náhodou doma a později se na místo dostavil. Po celou dobu jí policisté bránili k přístupu do auta, ani nemohla k dětem, ti tam pořád stahovali okénko a pořád tam ten boj a hádky probíhaly, policisté jí nedovolili, aby kluky uklidnila. Dovolili jí pak ale zatelefonovat partnerovi. Ten když přijel, tak otevřel celý kufr, který se rozsvítil, policisté si mohli prostor prohlédnout, tma uvnitř nebyla. Partner nejdříve odvezl děti a poté se na místo vrátil. Ona si uvědomila, že jsou doma kluci sami, což se jí nelíbilo, také jí řekli, že jí zadržují řidičský průkaz. Ona už všeho měla plné zuby, celé jí to štválo, policisté jí řekli, že pojedou na krevní zkoušku, ona už nikam jet nechtěla, chtěla jet domů. To o krevní zkoušce jí řekli hned po druhém dýchání. Opravdu toho měla za celý den dost, byla unavená. Neuvědomovala si, že krevní zkouška je jediným důkazem, který by mohl určit hladinu alkoholu v těle, byla v šoku a měla toho všeho dost a silně jí vadilo, že jsou kluci doma sami. Obžalovaná trvá na tom, že předmětného dne nepožila žádný alkohol, nebylo ani kde alkohol požit, byla na tréninku, všude jsou kamery, byla tam spousta lidí, byla i v interakci s lidmi. Dále obžalovaná uvedla, že když se jí policisté ptali, zda pila alkohol, ona jim říkala, že je nemocná a že bere léky, toto říkala opakovaně. Oni se jí neptali, jaké léky brala. Ani jim neříkala, což požila za léky, oni se jí neptali a ani jí nevyzývali, aby jim léky ukázala. Obžalovaná požívá alkohol příležitostně a čím dál méně. V práci se alkoholu vyhýbá, neboť do práce dojíždí. Takže pouze na rodinných oslavách apod. Tvrdý alkohol nepije vůbec, popř. pivo. Pouze příležitostně víno či sekt, a to jen skleničku. Je dárce krve, tudíž si zdravotní stav hlídá. S ohledem na odbornou zkušenost by se nepodrobila dechové zkoušce, pokud by věděla, že požila alkohol. V době dechové zkoušky měla v puse žvýkačku, žvýká pořád.

- 3) Svědek [REDAKCE], [REDAKCE], v hlavním líčení vypověděl, že předmětného dne jezdil ve vozidle sám. Kolem 17.00 hodin jel po ulici [REDAKCE] a před ním jel automobil Ford Mondeo, vozidlo začalo před ním přejíždět z pruhu do pruhu, vozidlo poté odbočilo do ul. [REDAKCE], kde v zatáčce přejelo lehce do protisměru, vrátilo se zase zpět a pokračovalo dál

v jízdě. Svědek zapnul světelný maják k zastavení vozidla, vozidlo nezareagovalo, on jel pořád za ním, poté pustil i výstražné zvukové znamení, přičemž vozidlo zastavilo až na zastávce MHD. Došel k vozidlu, za volantem seděla řidička, vyžádal si její doklady, ona mu je předložila, řidička byla nervózní, cítil v autě zápach alkoholu, z tohoto důvodu zavolal kolegy, aby přivezla přístroj na provedení orientační dechové zkoušky. Vyzval řidičku, aby vystoupila z vozidla a zeptal se jí, zda požila nějaký alkohol. Ona mu řekla, že požila nějaké léky. Poté přijeli kolegové, řidička se podrobila dechové zkoušce, výsledek byla pozitivní, byla provedeny dvě dechové zkoušky v rozmezí 5 minut. Toto vše sdělil operačnímu, řidička sdělila, že pracuje na [REDAKCE], takže se operačního dotazoval na další postup. Operační se zeptal, zda řidička požaduje odběr krve, což ona nepožadovala a na krev jet nechtěla. Dále mu operační sdělil, že řidičku mají propustit a že tam přijede její přítel a že odveze děti, které v automobilu byly. Svědek měl pocit, že je řidička opilá. Kolegové s přístrojem přijeli asi 2 minuty po zavolání a po provedení úkonů zase odjeli, nebyli tam po celou dobu, pouze po dobu provádění dechových zkoušek. Kolegové prováděli dechovou zkoušku, museli také vidět děti ve vozidle. Ke krevní zkoušce policisté vyzývají, nicméně od operačního se dozvěděl, že na krev se jet nemá, pokud to sama řidička nebude požadovat. S řidičkou, tedy obžalovanou on osobně neměl nikdy nic k dočinění, viděl jí prvně v životě. Svědek si nepamatuje, zda jí vyzývali, aby jim sdělila jaké léky bere. Ona žádné léky neukazovala, a on žádné léky na místě neviděl. Svědek měl v té době zkušenost s lidmi pod vlivem alkoholu, alkohol on cítí, proto se provádí dechová zkouška, neboť nedokáže rozlišit, zda je to z dechu nebo z něčeho v autě, proto vyzval řidičku, aby si vystoupila z auta k provedení dechové zkoušky. Z dechu nedokáže rozlišit, o jaký alkohol se jedná, pivo z dechu pozná, ale v tomto případě o pivo nešlo.

- 4) Svědek [REDAKCE], příslušník PČR, v hlavním líčení vypověděl, že jeho kolega [REDAKCE] přes vysílačku uvedl, že zastavil řidičku a že se mu nezdá její vzhled a zápach, že tam cítil alkohol, a jelikož s sebou neměl přístroj na měření alkoholu, tak za ním vyrazili, aby se provedla dechová zkouška. U první byl výsledek 1,8 promile, u druhé 1,75 promile, po daném časovém odstupu. Svědek z obžalované cítil alkohol, specifikoval by to na víno. Poté byla hlídka operačním důstojníkem odvolána k jiné události, na místě zůstal jen kolega [REDAKCE]. Svědek dále dodal, že na místo mohli dorazit asi 2 minuty poté, co je kolega volal, svědek sloužil s kolegou [REDAKCE], byli vzdáleni asi 500 metrů od místa, kam je volal. Nevybavuje si zcela, zda řidička v době jejich příjezdu seděla v autě nebo byla venku. Svědek s obžalovanou hovořil, byl z ní cítit alkohol, motala se, koktala a jevila jasné znaky požití alkoholu. Řidička však úplně odmítala, že by užila alkohol. Nezmínila se mu, že by brala nějaké léky. Svědek se domníval, že dýchat obžalované dával on a jeho kolega tam jen stál. Kolega [REDAKCE] byl na místě po celou dobu dechové zkoušky. Obžalované se nadýchat povedlo asi na pátý pokus, poté z toho vyšlo 1,8 promile a druhá zkouška po 5 minutách měl výsledek 1,75 promile. Řidičku s výsledky seznámili, ona pořád tvrdila, že to není možné, že žádný alkohol nepožila. Odběr krve se provádí na žádost řidiče, ona sama nepožadovala, aby byla zavezena do nemocnice na odběr. Hlídka byla na místě asi 15-20 minut, v automobilu seděly dvě děti na zadních sedačkách, nic jiného v automobilu neobjevili, svědek si tam nevšiml něčeho mimořádného. Když hlídka odjízďela, zůstal na místě jen kolega [REDAKCE] a na místo se dostavil přítel obžalované, svědek s ním nehovořil. Obžalovanou neznal, viděl jí ten den poprvé, nikdy s ní nepřišel do styku. Dále svědek uvedl, že děti v autě nebyly vyplašené, nepraly se, seděly v klidu na sedačce. Obžalovaná žvýkačku v puse neměla, se žvýkačkou se dechová zkouška neprovádí, mohla by ovlivnit výsledek dechové zkoušky, mezi zkouškami musí být 5 minutová pauza. On sám si nevšiml,

zda obžalovaná vyndávala žvýkačku před zkouškou. Svědek by rozeznal vůni žvýkačky od vůně vína, je to odlišná vůně, leda by žvýkačka měla příchut' vína, ale takovou on nezná. Dále svědek vypověděl, že při výzvě k dechové zkoušce je osoba dotázána, zda požila nějakou látku, která by mohla ovlivnit dechovou zkoušku. Nepamatuje si, zda obžalovanou upozornil na to, že by při zkoušce měla vyjmout žvýkačku, kdyby obžalovaná měla žvýkačku, tak by si toho všiml. Nemůže říci, zda nyní v jednacím síni má obžalovaná žvýkačku, na obžalovanou vůbec nekoukal, neměl možnost ji pozorovat, ale pokud je nyní vyzván, aby se na ní teď podíval, tak nevidí žádné žvýkání. Videozáznam z dechové zkoušky pořizoval kolega [REDAKCE], jakým způsobem se prováděl záznam té kontroly, svědek neví.

- 5) Svědek [REDAKCE], příslušník PČR, v hlavním líčení vypověděl, že se na věc již nepamatuje, vzpomíná si, že jim volal kolega, že jede nějaké vozidlo, které kličkuje na silnici a nezastavuje mu. Dojeli tedy do té ulice, kde byla obžalovaná s kolegou [REDAKCE], svědek sloužil s kolegou [REDAKCE]. Na místo přijeli během chvíličky, protože byla kousek odtud. Řidičce dali dýchnout a potom jeli pryč, protože je odvolali na jiný zásah. Zda obžalovaná byla v tu dobu venku z auta nebo v něm, neví. Určitě se obžalované ptali, zda něco požila, ale přesně si nevzpomíná. Normální kontrola probíhá tak, že vyzvou k předložení dokladů a pokud je podezření, že řidič požil nějakou návykovou látku nebo alkohol, tak ho vyzvou k provedení dechové zkoušky, toto tam určitě bylo, ale svědek si nevzpomíná, co kdo říkal. Paní dýchla a výsledek byl pozitivní mezi 1-2 promile. Dnes si již nevzpomíná, jak paní reagovala. Druhá zkouška vyšla také pozitivně, rozdíl nebyl veliký, protože pokud je rozdíl hodnot vyšší, tak se dělá ještě třetí dechová zkouška. Po té druhé zkoušce tam ještě chvíli byli, na místo přijel přítel nebo známý obžalované. Svědek poté z místa odjeli. Dále svědek uvedl, že po dechové zkoušce říkala řidička, že bere nějaké léky, ale řekla jim, že jim nemusí sdělovat názvy svých léků. Pokud by měla v ústech žvýkačku, musela by ji vyndat, on by to poznal z toho, že by žvýkala, ale hlavně se jich oni ptají, zda mají něco v ústech, na to se ptají určitě. Z té osoby on osobně cítil alkohol, ale jaký to byl alkohol, nedokáže říci. Kromě tohoto čichového vjemu, paní jevila známky ovlivnění, měla nejistý postoj, takový jaký je normální u lidí, které jsou ovlivněni alkoholem. V automobilu byly dvě děti, seděly na sedadlech vzadu, nevzpomíná si, zda byly připoutané, seděly tam a nedělaly žádný nepořádek.
- 6) Svědkyně [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděla, že se s obžalovanou zná z tréninku jejich dětí, a předmětného dne byla ve sportovní hale na tréninku, který probíhal mezi 15.30 – 17.00 hodin. Ona většinou se zúčastní celého tréninku, zdržuje se v hale. Obžalovaná tam také často chodí, je tam pořád, chodí tam se syny, nijak zvlášť spolu nekomunikují, vídávají se tam. Svědkyně neví, zda tam obě dvě byly od začátku, většinou sedí na lavičce a koukají se na trénink. Nemůže si vzpomenout, zda obžalovanou viděla po celou dobu, občas také odchází, stejně jako odchází svědkyně, ke konci se viděly, šly spolu k autu i s dětmi. Obžalovaná jí nepřipadala nijak nenormální, normálně komunikoval, nepřipadala jí opilá, necítila z ní alkohol, když s ní bavila. Pokud s obžalovanou byla před tím v kontaktu, nikdy jí neviděla pod vlivem alkoholu. Před vánocemi působila obžalovaná utahaně, svědkyně jí neviděla užívat žádné léky, nikdy neviděla, že by požívala nějaký alkohol, stály vedle sebe a alkohol by svědkyně cítila.
- 7) Svědek [REDAKCE], přítel obžalované, v hlavním líčení vypověděl, že tehdy byl doma a čekal na obžalovanou, až doveze děti z tréninku. Obžalovaná mu volala, zda se může dostavit do ulice kousek nad soudem, že se něco děje. Když tam dojel, viděl, že obžalovaná

stojí na zastávce autobusu, bylo tam 3-5 policejních vozů, spousta policistů, kteří říkali, že jí zastavili, protože se pohybovala divným způsobem po silnici, říkali „od pangejtu k pangejtu“ a že pravděpodobně požíla alkohol. Obžalovaná tam stála mezi dvěma policisty, svědkovi opilá nepřipadala. Svědek poté odvezl děti, policisté jej doprovodili, cestou mu policisté říkali, že obžalovaná nadýchala a že je asi pod vlivem alkoholu. Potom jej odvezli zpátky a nechali ho s obžalovanou promluvit, nepůsobila na něj, že by byla opilá, nic z ní necítil. Naposledy jí viděl ráno než odcházela do práce, říkala, že si pravděpodobně bude muset vzít, protože měla mít nějaké důležité jednání na [REDAKCE] a že asi bude „vymluvená“. Alkohol se v domácnosti pije minimálně, pouze příležitostně o oslavách, běžně obžalovaná vůbec nepije. Svědek neví, proč odmítla odběr krve, ale přišla mu ve stresu, měla toho dost, byla tam spousta policistů, se kterými mají oni špatné zkušenosti, připadalo mu, že se policisté i bojí. Ne, že by byli policisté agresivní, ale bylo jich tam hodně. Obžalovaná má nějaké zdravotní problémy, to ráno mu říkala, že se cítí nachlazená a že si bude muset vzít nějaký lék na to mluvení. Nemá žádné problémy s chůzí ani nikdy neměla. Dále svědek uvedl, že pokud se na oslavě obžalovaná napije, dostane se do dobré nálady a směje se, je spíše veselejší. Ráno toho dne byla přešlá, vypadala jako když má horečku, poté když jí viděl s policisty, stála tam zaražená, spíše se bála, veselá nebyla. Umožněný kontakt s obžalovanou byl v řádu minut. Co se týče specifického zápachu v autě, ten pocházel z reklamní vánoční vůně – vánoční jablko nebo punč. Na místo svědek přijel až po provedených dechových zkouškách.

- 8) Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie [REDAKCE], v hlavním líčení stvrdil jím podaný posudek v celém jeho rozsahu, včetně jeho závěrů, a z něj soud zjistil, že dechovým analyzátozem Dräger Alcotest 7510 (kalibrace 8.7.2019) byla u obžalované v 17.28 hodin zjištěna koncentrace alkoholu 1,80 g/kg a v 17.33 hodin 1,75 g/kg, přičemž obě hodnoty jsou v rámci chyby měření prakticky totožné. Lék Bromhexin obsahuje 41 obj. % alkoholu, ale požití 46-50 kapek nemůže způsobit, aby koncentrace alkoholu v krvi dosáhla uvedených hodnot, stejně tak ani v dechu, z důvodu delší doby před měřením. Lék Stopangin obsahuje 80 obj. % alkoholu, po jedné minutě může v ústní dutině dosáhnout vysoké koncentrace, nicméně následuje velmi rychlý pokles, po 4 minutách se koncentrace pohybuje 2-4 g/kg, za 6 minut 1,5-2 g/kg, za 8 minut 0,8-0,5 a za 10 minut méně než 0,5 g/kg. Policie ČR zastavila obžalovanou v 17.20 hodin přičemž dechová zkouška byla provedena v 17.28 hodin, mezi aplikací Stopanginu a dechovou zkouškou uplynulo minimálně 10 minut. Pokud by se u obžalované nacházel alkohol pouze v ústní dutině a nikoli v krvi, musela by se zjištěná koncentrace alkoholu jednoznačně pohybovat maximálně okolo hodnoty 0,5 g/kg. Naměřená koncentrace alkoholu neodpovídá předchozí aplikaci uvedených léků, neboť užití léku Bromhexin ani následující aplikace léku Stopangin nijak neovlivnila provedená měření. Koncentrace alkoholu v krvi obžalované v době jízdy činila minimálně 1,80 g/kg a jedná se o střední opilost (1,50 – 1,99 g/kg), když již bývají poruchy koordinace, snížená pozornost a zpomalení tělesných výkonů. Závěrem tedy lze uvést, že požitím léků Bromhexin a Stopangin v době 10 a 15 minut, resp. dobou ještě delší, před dechovými zkouškami nemohlo nijak ovlivnit výsledky těchto dechových zkoušek. Naměřené koncentrace alkoholu – 1,80 a 1,75 g/kg – jednoznačně odpovídají předchozímu požití alkoholického nápoje a nebyly nijak ovlivněny užitím léků Bromhexin a Stopangin. V době jízdy byla obžalovaná pod vlivem alkoholu a koncentrace v její krvi činila minimálně 1,80 g/kg. Dále znalec uvedl, že pokud by obžalovaná u Bromhexinu požíla 3 ml, což je více než 50 kapek, měla by vzhledem k její hmotnosti koncentraci 0,01 g/kg, což je směšné. Po požití Stopanginu, koncentrace skutečně vyletí velmi rychle

nahoru, ale velmi rychle padá. Mezi prvním měřením a stříknutím do krku uplynulo minimálně 10 minut, takže údaj by měl být minimální. I kdyby si obžalovaná stříkla lék těsně před dechovou zkouškou, mezi první a druhou dechovou zkouškou uplynulo 5 minut, koncentrace byla u zkoušek téměř totožná, nedošlo k žádnému poklesu, natož markantnímu, ke kterému by muselo dojít, pokud by byl alkohol v dutině ústní, zde není o čem diskutovat. Naměřený alkohol nebyl jenom koncentrace v dechu, ale alkohol, který se nachází v krvi. Pokud je člověk diabetik, vydechuje aceton, ale nové měřicí přístroje na toto nereaguje. Co se týče žvýkačky, tak ta nemůže ovlivnit hladinu alkoholu. Pokud se jedná o množství požitého alkoholu, které by odpovídalo zjištěným hodnotám 1,80 g/kg alkoholu, tak u ženy by to odpovídalo 4-5 velkým panákům 40% alkoholu, u piva asi 5 půllitrů, u vína asi 0.75 litru. K výsledkům jiného znaleckého posudku se znalec nevyjadřuje, nepřísluší mu to, žádný takový posudek nečetl. I pokud by ho četl, k takovým závěrům by nepřihlížel, situaci by hodnotil stejně. Přípravky Bromhexin a Stopangin, které užila obžalovaná – byť i velmi krátce před zastavením vozidla – nemohly v žádném případě ovlivnit výsledek obou dechových zkoušek. Koncentrace by se musela již po první dechové zkoušce dostat někde úplně dolů, a při druhé dechové zkoušce by tam již nic nebylo. Pokud by byly zjištěny velké odchylky, tak se musí dělat ještě další třetí měření. Zjištěné výsledky vypovídají o tom, že koncentrace alkoholu byla jasná a skutečná a taková, jaká byla naměřená, nikdo kromě obžalované nemůže tvrdit, že koncentrace byla nulová. Znalec má odbornost v rámci soudní toxikologie.

- 9) Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, [REDACTED] v hlavním líčení stvrdila jí podaný znalecký posudek včetně jeho závěrů a soud z něj zjistil, že užití léku Bromhexin 8 KM a Stopangin aplikací do ústní dutiny do 20 minut před provedením orientační dechové zkoušky nepochybně ovlivní výsledek dechové zkoušky, a to naměřením vysokých pozitivních hodnot hladin alkoholu v dechu, přičemž výsledky těchto zkoušek nemají vypovídající hodnoty a je víc než pravděpodobné, že hladina alkoholu v krvi jmenované byla nulová a tudíž neřídila motorové vozidlo pod vlivem alkoholu. Dále znalkyně uvedla, že vycházela z údajů, které jí poskytla obžalovaná. Vycházela z názoru odborné literatury, která jednoznačně udává, že výsledek dechové zkoušky zachycuje jednoznačně přítomnost ethanolu v ústech a neříká nic o alkoholu v krvi. Stopangin může ovlivnit výsledek dechové zkoušky po dobu 2é minut, výjimečně i 30 minut od užití. Je tedy vhodné dechovou zkoušku po dalších 15-30 minutách opakovat. Tato zkouška je pouhou metodou orientační, byť odborným měřením. Měla by být provedena 15 minut po stabilizaci přístroje, což v tomto případě nebylo dodrženo. Metodou dechové zkoušky nemůžeme stanovit, jaká hladina alkoholu v krvi byla, můžeme jen říci, že ve vydechovaném vzduchu byl ethanol. Na měření má vliv i stres, tělesná teplota, teplota vydechovaného vzduchu. Znalkyně souhlasí se závěry znaleckého posudku i závěry grafu, že koncentrace po aplikaci Stopanginu stoupne, tak po pár minutách by měla razantně klesnout a hodnota 1,80 je vysoká. Rozhodně z toho nelze dovozovat, jaký byla hladina alkoholu v krvi. Ona vychází ze závěrů odborné literatury, které vycházejí z toho, že byla dechová zkouška provedena dle platných předpisů, což v tomto případě provedeno nebylo. Toto jistě snižuje věrohodnost dosaženého výsledku. Debata je vedena na úrovni částečně teoretické a částečně objektivní, neboť dechová zkouška nebyla provedena podle platných regulí. Podle odborné literatury 20% výsledků změřených dechovým analyzátořem versus plynová chromatografie nekorelují. Bylo i zjištěno 50% případů, kdy rozdíl může být od 0,7 – 2,0 g/kg. Kalibrovaný přístroj však měří správně, je i obsluhován proškoleným personálem, nicméně pořád se jedná o orientační měřidlo. V případě, že se

prokáže pozitivní hodnota, měla by se další zkouška zopakovat po 15, v ideálním případě po 30 minutách, popřípadě provést i třetí dechovou zkoušku. Pokud budu chtít jistotu, je nutno trvat na odběru krve. Policisté neprováděli třetí zkoušku zřejmě proto, že jim nepřišel pokles hodnot razantní. Co se týče léku Bromhexin, tak síla účinné látky v tomto léku nemá na věc zásadní vliv, zabývá se proto jen Stopanginem, který měl být užit přímo před dechovou zkouškou. Dále znalkyně uvedla, že koncentrace obou léků se nedají prostě sčítat, nelze jednoznačně vyloučit, že vliv Bromhexinu tam byla, ale je tu dlouhá časové souslednost mezi užitím tohoto léku a dechovou zkouškou. Na vliv ethanolu v ústech při dechové zkoušce má i onemocnění, rozrušení, zrychlené dýchání, rychlé dýchání mrazivého vzduchu, dále i trávení, věk, pohlaví, hmotnost, psychický i fyzický stav. Dále má vliv i krátká vzdálenost od dechového analyzátoru, přítomnost zařízení vysílajícího vlny a záření, radiostanice, mobilní záření, i užití žvýkačky. Na měření má vliv i, zda osoba něco před měřením jedla. Znalkyně má odbornost v rámci soudní toxikologie a klinické biochemie. Pokud se měla možnost znalkyně seznámit se znaleckým posudkem [REDACTED], tak s ním jednoznačně souhlasí v tom, že hladina alkoholu zjištěná při dechové zkoušce byla způsobena alkoholem, rozdíl je v tom, zda byl alkohol v krvi či dechu. Co se týče vyšetřovacího pokusu, pak by bylo velmi těžké, tento provést za absolutně shodných podmínek jako tehdy, situaci by ovlivňoval i teplota, včetně hladiny cukru v krvi obžalované, na věc by mohly mít vliv i léky, stres, nádorové onemocnění, také to, zda má člověk zkušenost s alkoholem či nikoli. Množství cukru v krvi sice nemůže mít úplně vliv na vstřebávání alkoholu, ale může mít vliv na stresovou situaci. V Německu, kde se přístroje Dräger vyrábějí, užívají jiný typ přístroje než v České republice, nejsou však na nižší úrovni, měří přesně.

- 10) Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie [REDACTED] v hlavním líčení stvrdil jím podaný znalecký posudek v plném rozsahu včetně jeho závěrů a z něj soud zjistil, že 46 kapek = cca 2 ml léku Bromhexin 8 KM, tedy doporučená dávka, obsahuje 41 obj. % alkocho, tj. do 0.72 g alkoholu, což odpovídá 16 ml piva nebo 7 ml vína, lék Bormhexin 12 KM kapky neobsahuje žádný ethanol, lék Stopanginy obsahuje 80 % obj. ethanolu 96%. I když rozdíl hodnot výsledků dechových zkoušek se blíží statistické významnosti jejich shody, hodnoty jsou statisticky rozdílné a je nutno akceptovat skutečnost, že během uplynutí času mezi oběma dechovými zkouškami (5 minut) došlo prokazatelně k poklesu hodnoty koncentrace alkoholu v dechu. Vyvstává tudíž další otázka, jak by se měnila hodnota koncentrace ethanolu v dechu kdyby došlo ke konzumaci alkoholu a ten by byl přítomen v krvi a v dechu, nebo pokud by byl alkohol přítomen pouze v dutině ústní, tedy ve vydechovaném vzduchu a nikoli v krvi. Co se týče prvního případu, zde je vědecky i prakticky velmi propracovaná situace a pokud koncentrace ethanolu klesá, řídí se pokles koncentrace s dobře definovanou rychlostní konstantou, koncentrace ethanolu v dechu přitom koreluje s jeho koncentrací v krvi. Orální dávka 40-50 kapek Bromhexinu 8 KM obsahuje do 0,72 g ethanolu, což by u ženy o hmotnosti 65-70 kg způsobilo koncentraci v krvi na konci absorpční fáze (30-60 minut) přibližně 0,01g/kg, tj. zcela nepodstatnou hodnotu. Dále je nutno přihlídnout ke skutečnosti, že k požití léku mělo dojít v době zhruba v 17:17 hodin, do doby první zkoušky uběhlo 11 minut, což je pro úplné vstřebání ethanolu krátká doba. Literatura uvádí, že množství alkoholu vstřebaného ústní sliznicí zůstává pod úrovní eliminace a k průkaznému zvýšení hladiny alkoholu v krvi nedojde, ze žaludku se vstřebá asi 20% požitého alkoholu, většina alkoholu (80%) se vstřebává z dvanáctníku a horního úseku tenkého střeva. Je proto nepravděpodobné, že by i toto minimální množství alkoholu stačilo doputovat až do

dvanáctníku a tenkého střeva, a aby se plně vstřebalo do krve. Pokud by byl alkohol pouze v dutině ústní, pak bezprostředně po aplikaci léku do dutiny ústní je obsah alkoholu v dechu natolik vysoký, že přístrojem Dräger Alcotest je neměřitelný, neboť je kalibrován pouze do hodnot 9,99 g/kg. V prvních minutách hodiny velmi rychle klesají a k jejich úplnému vymizení dochází ve většině případů po 14-16 minutách. V ojedinělých případech byly hodnoty pohybující se řádově v setinách promile naměřeny i po 20 minách, nicméně po 22 minutách po aplikaci Stopanginu přístroj udal 0,00 g/kg alkoholu. Pokud nemá zkoumaná osoba alkohol v ústech, který by tam byl aplikován, např. Stopangin sprayem, a má alkohol v krvi, bude pokles hodnot za uvedené časové období naměřených ve vydechovaném vzduchu minimální. Pokles koncentrace alkoholu ve vydechovaném vzduchu po aplikaci léčiv obsahující alkohol je s časem exponenciální, tj. velmi rychlý. Z přiloženého grafu vyplývá, že v případě obžalované by koncentrace ethanolu v dechu musela klesnout během 5 minut z koncentrace 1,80 g/kg na hodnoty 0,3-0,6 g/kg, což by odpovídalo poklesu o 84%, resp. 69% během 5 minut, které uběhly mezi oběma dechovými zkouškami. Doložená měření pak odpovídají tedy druhému případu, kdy se alkohol nachází rovněž v krvi a jeho koncentrace ve vydechovaném vzduchu koreluje s koncentrací v krvi. Znalec pak dospěl k závěru, že užití léků Bromhexin 8 KM a Stopangin 10 a 15 minut před dechovými zkouškami provedenými v 17.28 hodin a v 17.33 hodin v uvedeném množství nemohlo mít na výsledky dechových zkoušek vliv, stejně tak i lék Bromhexin 12 KM vzhledem k nulovému obsahu ethanolu. Hodnoty 1,80 g/kg a 1,75 g/kg alkoholu naměřené při provedených dechových zkouškách neodpovídají uváděné aplikaci léků Bromhexin 8 KM a Stopangin. Uvedené hodnoty musí reflektovat přítomnost ethanolu v krvi a korelovat s jeho koncentrací. Požití jakéhokoliv alkoholizovaného přípravku bezprostředně před měřením měřenou hodnotu ovlivňuje, neboť se do vydechovaného vzduchu dostává i koncentrovaný alkohol z ústní dutiny, avšak množství alkoholu vstřebané ústní sliznicí zůstává pod úrovní eliminace a k průkaznému zvýšení hladiny alkoholu v krvi nedojde, i když člověk podrží silně koncentrovaný nápoj v ústech po delší dobu. Obsah alkoholu ve vydechovaném vzduchu rychle klesá a po několika minutách zcela zmizí. Doložená měření v tomto případě této situaci jednoznačně neodpovídají a situace odpovídá stavu, kdy se alkohol nachází v krvi. Jelikož je za uváděných podmínek příspěvek koncentrace ethanolu z udávaného požití léků Bromhexin 8 KM a Stopangin k výsledkům dechových zkoušek zanedbatelný (cca 0,01 g/kg), odpovídají hodnoty koncentrace alkoholu zjištěné dechovým analyzátořem koncentraci alkoholu v krvi. V době jízdy musela být tedy obžalovaná pod vlivem alkoholu, jehož hodnota odpovídala hodnotě změřené analyzátořem, min. 1,80 g/kg. Znalec se zcela ztotožňuje se závěry posudku [REDACTED]. [REDACTED], se závěry posudku [REDACTED]. znalec nesouhlasí, neboť z rozboru rychlosti poklesu hodnot koncentrace alkoholu ve vydechovaném vzduchu vyplývá, že alkohol nebyl pouze ve vydechovaném vzduchu, ale musel být i v krvi. Uvádí i příklady, kdy dochází ke zkreslení či nesprávné interpretaci hodnot dechových analyzátořů, což však není příklad obžalované. Dále znalec v hlavním líčení uvedl, že ohledně žvýkání žvýkačky, pak konkrétně použitý přístroj Dräger má elektrochemický detektor, jež je selektivní na ethanol, takže by tyto přídatné látky výsledek ovlivňovat neměly. Pokud by člověk požil přípravek, který obsahuje alkohol, tak alkohol po nějaký čas zůstává v dutině ústní. Pokud by byla provedena dechová zkouška, tak při prvním měření by se nějaký alkohol projevil, ale záleží na době od požití alkoholu. Pokud by doba byla krátká a obsah alkoholu by byl vysoký jako v případě Stopanginu, tak by to na výsledku vidět bylo. Potom ale to následně rychle klesá a během chvíle to úplně vymizí. U dechových zkoušek provedených v této věci nejde o absolutní hodnotu toho čísla, ale o ten rozdíl, který během

5 minut nastane. U případů, kdy byl alkohol pouze v dutině ústní nebo hrtanu, dochází k rychlému poklesu hodnot, což odpovídá i pokusům, které se dělaly u výrobce přístroje i u nezávislých institucích, které byly publikovány i v literatuře. Rozdíl mezi dvěma zkouškami v tomto případě by měl být exponenciální, tedy velmi značný. Toto je také důvodem, proč byl u policie zaveden metodický pokyn k tomu, aby se zkouška po 5-10 minutách opakovala. Tím, že je rozdíl mezi výsledky dechových zkoušek malý, znamená, že to nepostupuje podle exponenciálního poklesu vydechovaného zbytku alkoholu, že vydechovaný vzduch je neustále syčen alkoholem z plic, tudíž z krve. Toto je hlavní indicie toho, že v tomto případě čísla nemohou pocházet z požitého léku, ale pokud bylo napoprvé naměřeno 1,8 a napodruhé 1,75 g/kg, tak toto indikuje alkohol v krvi. Dechové analyzátory jsou dělané pro běžný teplotní rozsah, jaký může v Evropě nastat, fungují při běžných teplotách, důležité je, že jsou pravidelně kalibrovány a kontrolovány. Pokud se má znalec vyjádřit k tomu, zda má nějaký význam vdechnutí aerosolu, tudíž, že aerosol není pouze v dechu, ale i v plicích, tak to jistě bude hrát roli, ethanol se pak ve vydechovaném vzduchu bude objevovat malinko déle, protože odstranit ho z hlubších tkání bude delší, ale pokles bude stejný, rozdíl mezi prvním a druhým měření nebude záviset na tom, zda byla látka vdechnuta nebo jen vykloktána. Je pravdou, že vypovídací hodnota orientačního měření analyzátozem k množství alkoholu v krvi je stěžejním bodem diskuze mezi toxikology a výrobci, přepočít z dechové koncentrace na krevní koncentraci je velmi nepřesný, vždy je ovšem jasné, že přítomnost ethanolu v dechu zjištěná dechovým analyzátozem dokazuje přítomnost ethanolu, ať je původem z krve nebo kdyby byl ze zbytku ethanolu v ústech. Analyzátory změří koncentraci ethanolu ve vydechovaném vzduchu, ale otázka je korelace ke koncentraci ethanolu v krvi, tato skutečnost je velmi individuální, záleží na typu člověka, na metabolismu. Žvýkačky jsou z arabské gummy, což je polysacharid, dávka ethanolu inhalátorem v případě Stopanginu je velmi krátká, jsou to sekundu, žvýkačka tím sprayem bude potažena. Člověk tu žvýkačku žvýká, má jí v ústech, ale ten polysacharid ethanol moc v sobě absorbovat nebude, nějaký efekt tam jistě být může, ale bude to stejné jako při vdechnutí spraye anebo pokud by si člověk spray aplikoval do úst. Malinko by to posunulo křivku, avšak ten pokles musí být stejný, pokud by se jednalo o zažvýkaný obsah spray do žvýkačky, musel by být pokles, tedy rozdíl mezi prvním a druhým měřením, výrazný. V konkrétním případě pak je zjištěný pokles hrozně vypovídající o tom, že tam není žádný depot, který by byl dočasný. Pokud člověk má žvýkačku a žvýká a nadávkuje si Bromhexim či Stopangin, tak během krátké doby, kdy se provede několik žvýknutí, se do žvýkačky nemůže fyzicky zatlačit tolik ethanolu, aby to mělo nějaký dlouhodobý efekt, žvýkačky jsou v podstatě vodoodpudivé, takže voda po nich steče a něco podobného bude dělat i ethanol, což je látka velmi podobná chemicky. Podle zkušeností znalce a jeho znalostí a podle jeho nejlepšího vědomí a svědomí nemohl být jiný zdroj ethanolu než krev, a to podle zjištěné datové situace. Je sice obtížné přepočítat koncentraci ethanolu z analyzátozu do krve, ale není to nemožné, ovšem přesnost této korelace je individuální a nedá se paušalizovat, avšak samozřejmě hodnoty korelují tak, že pokud má někdo v krvi hodně ethanolu, má i hodně v dechu a obráceně. V tomto případě je znalec přesvědčen o tom, že v krvi musela být hladina přes 1 promilo, protože opakovaná zkouška byla tak vysoká.

- 11) Soud dále provedl důkaz i listinnými důkazy.
- 12) Fotodokumentace, ze které byl zjištěn typ vozidla a jeho RZ, dále řidičský průkaz obžalované, i fotografie obžalované jako řidičky předmětného automobilu.

- 13) Záznamy o dechových zkouškách, ze kterých soud zjistil, že při prvním měření v 17:28:37 hodin byla naměřena hodnota 1,80 g/kg alkoholu, při druhém měření v 17:33:31 hodin byla naměřena hodnota 1,75 g/kg alkoholu (zkoušky provedeny přístrojem Dräger Alcotest 7510 č. ARKE-0340).
- 14) Kalibrační protokol z 8.7.2019 potvrzuje, že přístroj Dräger Alcotest 7510 č. ARKE-0340 byl v shledán bezvadným.
- 15) Z potvrzení o zadržení řidičského průkazu vyplývá, že obžalovaný byl dne 12.12.2019 zadržen řidičský průkaz, přičemž obžalovaná popřela, že by řídila pod vlivem alkoholu.
- 16) Z odborného vyjádření spol. Dräger ze dne 30.1.2020 soud zjistil, že léky Bromhexin a Stopangin užitě bezprostředně před měřením měřenou hodnotu ovlivňují, neboť se do vydechaného vzduchu dostává i koncentrovaný alkohol z ústní dutiny. Tento efekt rychle odeznívá a po cca 5 minutách zcela mizí. Podle vypracovaného grafu by ústní spray s obsahem alkoholu dosáhl v první minutě po nastříkání hodnotu mezi 3-4 g/kg, již po druhé minutě je pod hodnotou 1,00 g/kg a po 5 minutách již na hodnotě 0 g/kg. Pokud by dechová zkouška proběhla bezprostředně po požití léků s výsledkem 1,80 g/kg, byla by druhá naměřená hodnota výrazně nižší nebo nulová. Při požití 50 kapek by odpovídalo cca 1 ml ethanolu, což by u dospělého člověka vedlo k hodnotám pod 0,02 g/kg. Metodika měření alkoholu v dechu pro analyzátoři zavádí opakování dechové zkoušky s časovým odstupem pro vyloučení nesprávného vyhodnocení měření alkoholu v dechu v případech, kdy mohou nastat pochybnosti o vlivu kontaminace ústní dutiny koncentrovaným alkoholem. Naměřené hodnoty a jejich časová posloupnost na kontaminaci ústní dutiny ethanolem před provedením obou měření neukazují ani nedávají důvod k jiným pochybnostem o správnosti měření.
- 17) Jak vyplývá ze zprávy ze Sportovní haly [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], videozáznamy se uchovávají po dobu 14 dnů a poté se automaticky mažou.
- 18) Z hodnocení [REDAKCE] vyplývá, že obžalovaná pracovala jako [REDAKCE], od roku 2007 do 2020 nebyla evidována žádná dlouhodobá nemoc, obžalovaná využívala pracovní dobu k výkonu činností spojených s výkonem [REDAKCE] a nikdy v ní v tomto ohledu nebyly problémy. V minulosti nikdy nebyla v pracovní době podrobena kontrole na požití alkoholu.
- 19) Z hodnocení policisty [REDAKCE] soud zjistil, že se jedná o policistu s velmi dobrými výsledky, proti němuž nebyly nikdy žádné námitky a hodnocení je celkově pozitivní. Stejně tak i policista [REDAKCE]. Policista [REDAKCE] je charakterizován jako policista s dobrými výsledky, pokud se objevily nějaké nedostatky, jednalo se o drobné administrativní chyby. Projevuje znatelné zlepšení, zbytek hodnocení je pozitivní.
- 20) Z evidenční karty řidiče soud zjistil, že obžalovaná má jako řidič celkem 3 přestupky, a to v roce 2009, 2013 a 2016, vždy za jízdu ve vyšší rychlosti než povolená.
- 21) Z poštovních dokladů pak vyplývá, že poštovní zásilka byla dodána dne 12.12.2019 v 15.56 hodin osobě, která sdělila identifikační kód zásilky, přičemž tato osoba nebyla ztotožňována.
- 22) Z denního nálezu Krajské zdravotní a.s. ze dne [REDAKCE] soud zjistil, že stejně jako v přechozích testech i tento odběr prokázal zvýšenou hodnotu glukózy.

- 23) Z příbalového letáku týkajícího se léku Bromhexin 12 KM, dodaného obhajobou, se zjišťuje, že požití tohoto léku se nepředpokládá ovlivnění schopností koncentrace, přičemž tento lék neobsahuje žádný alkohol.
- 24) Z příbalového letáku týkajícího se léku Bromhexin 8 KM se zjišťuje, že obsahuje ethanol a jiné pomocné látky pro toto řízení nevýznamné, a protože obsahuje alkohol, tak může nepříznivě ovlivnit činnost vyžadující zvýšenou pozornost, koordinaci pohybů a rychlé rozhodování (např. řízení motorových vozidel, práce ve výškách, obsluha některých strojů). Dávkování pro dospělého osobu je 3 x denně 23-46 kapek, maximální dávka je 138 kapek (48 mg).
- 25) Z příbalového letáku týkajícího se léku Stopangin, orální sprej, se zjišťuje, že obsahuje ethanol, a to 80% obj. ethanolu 96, každá dávka obsahuje do 0,1 ethanolu a alkoholu méně než 100 mg v jedné dávce. Řidičům se nedoporučuje řídit motorová vozidla po dobu 30 minut po použití přípravku. Přípravek se aplikuje 2 – 3x denně, přičemž jedna dávka se aplikuje vpravo, druhá vlevo.
- 26) Ze závazného pokynu policejního prezidenta č. 160 z 4.12.2009 ve spojení s pokynem policejního prezidenta č. 120 ze dne 29.5.2017, kterými se upravuje postup na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, zejména z části šesté čl. 54-60, soud zjistil, že při pozitivním výsledku na alkohol při dechové zkoušce policista měření zopakuje po uplynutí 5 minut, přičemž vzájemný rozdíl odborného měření nesmí být u hodnot nad 0,24 promile větší než 10%. Pokud je rozdíl větší než 10%, je odborné měření po uplynutí dalších 5 minut opakováno. Je-li při počtu 3 odborných měření vzájemných rozdíl posledních dvou měření větší než 10%, policista vyzve kontrolovanou osobu, aby se podrobila odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologických materiálů. Jsou-li zjištěné výsledky pozitivní a kontrolovaná osoba s těmito výsledky nesouhlasí, policista jí poučí o možnosti odboru krve. Podle čl. 58 odst. 4 tohoto pokynu pak odmítnutím podrobit se odbornému měření nebo orientačnímu vyšetření se rozumí projev vůle kontrolované osoby, z něhož bez důvodných pochybností vyplývá nesouhlas s provedením odborného měření nebo orientačního vyšetření anebo jakékoliv jejich součástí nezbytnému k řádnému dokončení orientačního vyšetření nebo odborného zaměření.
- 27) Ze zprávy Českého hydrometeorologického ústavu soud zjistil, že dne 12.12.2019 bylo naměřeno v Kopistech v 16.00 hodin 0,1 stupně, v 17.00 hodin 0,1 stupně, v 18.00 hodin – 0,2 stupně, stejně tak i v 19.00 hodin.
- 28) Soud seznámil obžalovanou, potažmo obhajobu, s možností podrobení se vyšetřovacímu pokusu podle § 104c tr. řádu, rozhodnutí nebylo soudu až do vyhlášení rozsudku sdělena.
- 29) Soud provedl důkaz i přehráním záznamů poskytnutých Policií ČR.
- 30) Za záznamu z policejního vozidla soud zjistil, že v 17:19:23 vjela obžalovaná svým vozidlem na křižovatku z ulice [REDAKCE] do ulice [REDAKCE], jízda je nejistá, jezdí z levého do pravého pruhu, jede přímo na dělicí čáře, v jednu chvíli dojde málem i ke kolizi s policejním vozidlem, v 17:20:05 hodin vjela do ulice [REDAKCE], v zatáčce vjela do protisměru, ohrozila protijedoucí automobil, nejistá jízda pokračuje, v 17:20:30 hodin spustil policejní vůz maják, rovněž i pak přejíždí automobil do protisměru, v 17:21:35 hodin zastavila obžalovaná na zastávce MHD, při zastavení vjela pravým zadním kolem na

obrubník, v 17:23:19 hodin se na místo dostavila druhá hlídka PČR, v 18:23:45 hodin odjíždí s přítelem domů.

- 31) Ze složky Alkohol 3 soud zjistil, že tento záznam byl pořízen v 17.25 hodin, policista vysvětluje, proč obžalovanou zastavil, a to z důvodu její nestandardní jízdy, obžalovaná popírá, že by požila alkohol a souhlasí s provedením dechové zkoušky. Artikulace obžalované je ztěžklá, setřelá. Složka Alkohol 4 pořízená v 17.28 hodin obsahuje záznam první dechové zkoušky, je vidět, že obžalovaná žvýká, přičemž není schopná normálně do přístroje vdechnout, zkouška je úspěšná až na sedmý pokus, policista oznamuje pozitivní výsledek dechové zkoušky, obžalovaná popírá požití alkoholického nápoje, policista cítí víno, obžalovaná rovněž i poučena o tom, že bude provedena druhá dechová zkouška, i o tom, že lze jet na odběr krve. Rovněž i na tomto videu je zřetelná ztěžklá artikulace obžalované. Na videu označeném Alkohol 5 v 18.06 hodin obžalovaná odmítá odběr krve. Složka Alkohol 6 v 18.14 hodin zachycuje obžalovanou, která opětovně odmítá odběr krve a dožaduje se „správného deliktu se vším všudy“. Složka Alkohol 1 v 18.21 hodin obsahuje zadržetí řidičského průkazu obžalované, a složka Alkohol 2 z 18.22 hodin obsahuje podpis protokolu o zadržetí řidičského průkazu.
- 32) Z videozáznamu vyžádaného na žádost obhájce soud zjistil, že je na něm zachycena obžalovaná, která si v jednací síni při hlavním líčení konaném dne 7.9.2020 sedá k obhájci.
- 33) Soud zamítl návrh obhájce obžalované o provedení důkazu jím předloženým znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, týkajícího se stejné problematiky, jako provedené tři znalecké posudky (viz výše), a to proto, že předložený posudek byl obhajobě k dispozici již od konce října 2020, a tato nebyla schopná posudek předložit k seznámení jednak soudu, jednak i státnímu zastupitelství během uplynulých tří měsíců, a předložila jej na posledním hlavním líčení, kdy již bylo jasné, že bude následovat rozsudek. Takovéto jednání nepovažuje soud za strategii obhajoby, jak bylo obhájcem tvrzeno, ale za pouhou obstrukci, neboť soud by musel jednání odročit za účelem seznámení se s posudkem, ev. kvůli posouzení, zda nebude nutno znalce předvolat a slyšet v hlavním líčení. O existenci takového posudku neměl ponětí ani státní zástupce, který má též právo se se zněním znaleckého posudku seznámit. Znalecký posudek byl také předložen až poté, co jiný znalec již byl slyšen a opustil jednací síň, přičemž by bylo záhodno jej i k tomuto novému znaleckému posudku vyslechnout. Soudu je neznámo vyznění tohoto nově předložené posudku, nicméně předpokládá, že pokud by posudek nějak výrazně měnil obsah již dříve konstatovaných posudků včetně jejich závěrů za osobního slyšení znalců, jistě by jej obhajoba předložila již dříve, neboť by mohl mít na projednávání věci vliv. Jestliže však obhajoba s předložením posudku otálela a předložila jej těsně před závěrečnými řečmi, důvodně soud předpokládá, že skutečnosti v něm uváděné nebudou nikterak převratné, zásadní a nové, než skutečnosti doposud z provedených důkazů vyplývající. Soudu tedy jeví se tento posudek jako nadbytečný. Jen pro upřesnění soud uvádí, že podle § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Tedy soud není povinen provést jakékoli (všechny) navrhované důkazy, ale jen takové, které podle názoru soudu mají vliv na posouzení viny a trestu a bez jejichž provedení by vznikly důvodné pochybnosti, zda se skutek stal či zda skutek spáchal obžalovaný, a nebylo by možno objektivně rozhodnout. K takovéto objektivitě soudu postačují všechny provedené důkazy,

jejichž detailní rozbor je možno zjistit výše (zejména soud poukazuje na provedení jednoho znaleckého posudku vyhotoveného v přípravném řízení, jednoho znaleckého posudku předloženého obhajobou a konečně i třetího znaleckého posudku vypracovaného na žádost soudu, přičemž všechny tyto posudky se týkají téže problematiky v oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, a ve všech případech byli vyslechnuti i samotní autoři těchto posudků, přičemž případnými dotazy mohly být a také byly odstraněny všechny nejasnosti).

- 34) Obžalovaná, stejně jako obhájce, poukázali na nestandardní situaci ohledně vyšetřování skutku, přičemž příčinou tohoto postupu mělo být to, že obžalovaná je [REDAKCE] a tato měla mít nedůvěru v Policii České republiky vzhledem k tomu, co se jí stalo v minulosti, obzvláště k PČR v Mostě, zmíněno bylo i Státní zastupitelství v Mostě. V průběhu řízení před soudem se jednoznačně neprokázalo, že by tři slyšení policisté [REDAKCE], měli nějaké osobní či pracovní spory či vztahy s obžalovanou, a to ani v minulosti, ani v době provádění dechových zkoušek. Stejně tak státní zástupce, který věc vyřizoval a podával obžalobu, a který byl přítomen u hlavního líčení, nepřišel nikdy s obžalovanou do styku. Rovněž i samosoudce obžalovanou nezná ani pracovně, ani osobně, nikdy s ní nehovořil ani osobně, ani telefonicky, lze konstatovat, že do doby nápadu obžaloby neměl soudce o existenci obžalované ani potuchy, a to i vzhledem k rozdílné [REDAKCE]. Tudíž o nějaké podjatosti, či jen náznaku podjatosti, nelze ve vztahu policie, státního zastupitelství či soudu vůči obžalované hovořit, takováto skutečnost zde neexistuje. Z předmětného videozáznamu pak rovněž i vyplývá, že zasahující policisté se chovali vůči obžalované profesionálně, korektně a slušně, rozhodně se nechovali vůči ní pohrdlivě, urážlivě či nevhodně.
- 35) Obhajoba také namítala neprovedení důkazů ze strany policie, zejména nevyžádání si kamerových záznamů ze sportovní haly ze dne 12.12.2019. Toto se nezakládá na pravdě. Ze spisu soud zjistil, že ředitel a.s. Sportovní hala [REDAKCE] svým dopisem ze dne [REDAKCE] PČR sdělil, že kamerové záznamy se uchovávají 14 dní a poté jsou mazány. Usnesení o zahájení trestního stíhání obžalované bylo vydáno dne 6.3.2020, je zcela zřejmé, že PČR řádně konala ještě před vydáním tohoto usnesení, přesněji měsíc po incidentu.
- 36) Po provedeném dokazování, když soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě, v souhrnu, i v jejich vzájemných souvislostech, nevznikla soudu nejmenší pochybnost o tom, že se skutek stal tak, jak je uvedeno v obžalobě a že skutek spáchala obžalovaná.
- 37) Obžalovaná [REDAKCE] jak v řízení přípravném, tak i v řízení popřela, že by se dopustila žalovaného skutku, tedy, že by ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodila vlivem návykové látky, vykonávala jinou činnost, při které by mohla ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku, konkrétně pak že dne 12.12.2019 v 17.20 hodin v Mostě v ul. [REDAKCE] aj. [REDAKCE] řídila po požití většího množství nezjištěných alkoholických nápojů osobní automobil tov. zn. Ford Mondeo, RZ [REDAKCE], když orientační dechovou zkouškou provedenou v 17.28 hodin bylo zjištěno 1,80 g/kg ethanolu v jejím dechu, a při druhé dechové zkoušce provedené v 17.33 hodin pak 1,75 g/kg ethanolu.
- 38) Na svou obhajobu uvedla, že se předmětného dne necítila dobře, v době od 15.30 – 17.00 hodin pak byla se svými syny na tréninku ve sportovní hale v [REDAKCE] zde hovořila s paní

██████████, také byla na poště vyzvednout si balík. Těsně před odjezdem požila asi 50 kapek léku Bromhexin, vydala se pak ulicí ██████████ až na křižovatku s ulicí ██████████ a dále do ul. ██████████. Cestou za ní zlobili synové, jeden se pokoušel přelézt k ní dopředu, proto je tam pacifikovala a napomínala, Stopangin užila až za zatáčkou u mosteckého soudu za jízdy. Poté si všimla blikajících světel a zastavila na nejbližší zastávce MHD. Policie jí seznámila s podezřením na alkohol, protože prý při jízdě kličkovala, podrobila se dechové zkoušce, zkoušky byly obě pozitivní. Obžalovaná rozhodně popřela, že by požila alkohol či jinou návykovou látku.

39) Tato její obhajoba byla jednoznačně vyvrácena provedeným dokazováním v hlavním líčení, a tedy zejména:

40) Videozáznam, který byl pořízen ze služebního vozidla policisty ██████████ jednoznačně svědčí o stavu vylučujícím způsobilost k řízení motorového vozidla obžalované. Tento svědek by musel být slepý, aby nezaregistroval nebezpečnou, nepředpisovou, chaotickou, bezohlednou a ostatní účastníky silničního provozu ohrožující jízdu obžalované, a to již od počátku, kdy vjela do ulice ██████████ na křižovatce s ulicí ██████████. Na videu je jasně patrné, že obžalovaná je neschopná vozidlo udržet v pravém pruhu, neustále vjíždí do pruhu levého, v jednom okamžiku dojde málem ke kolizi s policejním vozidlem, neboť obžalovaná vjede těsně předek policejního vozidla jedoucího v pruhu levém. K naprosto katastrofální situaci však dojde na křižovatce při zahýbání doprava do ul. ██████████, kdy obžalovaná vjede zcela do protisměru, téměř na chodník, přičemž proti ní se blíží protijedoucí vozidlo, na poslední chvíli zajede obžalovaná do svého pruhu a pokračuje v jízdě, při které vjíždí i nadále do protisměru. Nereaguje ani na zapnuté majáky policejního vozidla, zastaví až téměř po minutě, přičemž při vjezdu na zastávku si nevšimne ani obrubníku a pravým zadním kolem na něj najede. Po shlédnutí tohoto videozáznamu je zcela jasné, že obžalovaná jako řidička automobilu vozidlo vůbec neovládala, neudržela se ve svém pruhu, přičemž tato jízda trvala přes dvě minuty. I naprostému laikovi je zcela jasné, že obžalovaná musela tuto jízdu absolvovat pod vlivem nějaké látky (v tomto případě se musíme bavit o alkoholu), neboť střízlivý člověk by automobil udržel na vozovce podle předpisů, technická závada automobilu nebyla zjištěna, ani hlášena, ani namítána. Neobstojí obhajoba obžalované o tom, že se snažila uklidnit vzhledem k sedící děti, neboť pokud by k něčemu podobnému, co ona popisovala, došlo, mohla zastavit ve svém pravém pruhu jízdy již na ulici ██████████ zapnout výstražná světla a situaci vyřešit. Takto nereagovala, naopak, pokračovala neustále v jízdě, ohrožovala i ostatní, včetně jejích dětí a sebe - podle jejích slov se řízení moc nevěnovala, což by se řidiči motorového vozidla asi stávat nemělo. Navíc pro soud je jen těžko představitelná a uvěřitelná situace popisovaná obžalovanou, kdy při průjezdu křižovatkou ulicí ██████████ a ██████████ řídila automobil, uklidňovala vzhledem k sedící děti, zároveň podnikala manévr s odstředivou silou tím, že si najela do zatáčky, a zároveň si stříkala do krku Stopangin (obzvláště pokud se porovná tvrzení obžalované se situací zachycenou na videu, tj. stylem jízdy). Takovouto obhajobu lze tedy jasně vyloučit jako zcela nepravděpodobnou.

41) První zasahující policista ██████████ uvedl, že cítil zápach alkoholu v autě, z tohoto důvodu zavolał hlídku druhou, aby mohla být provedena dechová zkouška obžalované. Dále vypověděl, že ho upoutal styl jízdy automobilu, rovněž, že na něj řidička chvílemi působila jako opilý, zakoktávala se. Zkušenost s lidmi pod vlivem alkoholu měl, je schopen podle čichu rozlišit, zda se jedná o alkohol, nedokáže rozlišit, zda je to z dechu či z automobilu, rovněž nedokáže odlišit druh alkoholu, pivo by však poznal, tehdy se o pivo

nejednalo. Druhý zasahující policista [REDAKCE] vypověděl, že z obžalované cítil alkohol, konkrétně by to specifikoval na víno. Obžalovaná se motala, koktala a jevila jasné znaky požití alkoholu. Rozhodně by rozeznal vůni žvýkačky od vůně vína a jak správně uvedl „leďa by ta žvýkačka měla příchut' vína, ale takovou neznám“. Třetí zasahující policista [REDAKCE] uvedl, že z obžalované cítil alkohol, nedokáže říci jaký to byl alkohol, kromě čichového vjemu obžalovaná jevila známky ovlivnění, měla nejistý postoj, podobala se lidem, kteří jsou ovlivnění alkoholem chůzí, mluvou a bylo to z ní cítit.

- 42) Policista [REDAKCE] pracuje u PČR již více než 5 let, policista [REDAKCE] více než 3 roky a policista [REDAKCE] více než 4 roky. Při své praxi se již setkali s řidiči pod vlivem alkoholu, nejsou již žádnými nováčky vzhledem k délce jejich praxe. Co si obhajoba představuje pod pojmem „excelentní policista“ není soudu známo, ze služební hodnocení vyplývá, že policisté [REDAKCE] a [REDAKCE] jsou hodnoceni jako velmi dobří, policista [REDAKCE] jako dobrý. Ostatně k tomu, aby někdo dokázal z dechu nebo ze vzduchu v automobilu typický alkoholový odér, nemusí být člověk nutně ani policista, ani policista „excelentní“, alkoholový zápach ucítí i naprostý laik, který se alespoň jednou v životě z dechu opilého člověka ethanol cítil. Nemohlo se ani jednat o vůni, kterou vydával vonný anděl, který obhajoba předložila, neboť tato vánoční vůně obsahuje především aromatické koření jako skořice či badyán, nikoli onen typický zápach vydechaného alkoholu. Z vyjadřování obžalované před dechovou zkouškou i během ní a po ní, je jasné patrné, že obžalovaná se obtížně vyjadřuje, mluva je setřelá má „ztuhlá mluvidla“, stejně tak i výraz v obličeji. Není schopná v šesti případech (!) provést první dechovou zkoušku, toto se povede až na sedmý pokus. Rovněž tak je patrný i nejistý způsob chůze, který rozhodně není „suverénní a jistý“ jak uvádí obhajoba. Tento způsob chůze pak už vůbec není „specifický“ jak stejně uvádí obhajoba, neboť na kratičkém videozáznamu provedeném jako důkaz na žádost obhajoby, není vůbec patrné, že by obžalovaná měla chůzi jinou než běžnou, soud na videu nezaregistroval žádné markanty, které by chůzi obžalované odlišovaly od chůze jiných lidí.
- 43) Co se týče provedení dechových zkoušek dne 12.12.2019, pak je nesporné, že byly provedeny dvě dechové zkoušky, a to první v 17:28:37 hodin s výsledkem 1,80 promile, a druhá v 17:33:31 hodin s výsledkem 1,75 promile. Podle výpovědi obžalovaného je dále nesporné, že s automobilem vyjela kolem 17:19 hodin od sportovní haly v Most, kdy požila asi 50 kapek léku Bromhexin (v této souvislosti soud uvádí, že obžalovaná prostřednictvím svého obhájce dodala do spisu na čl. 172 příbalový leták léku Bromhexin 12 KM s přípisem, že se jedná o „autentický příbalový leták od léku užitého obžalovanou“, přičemž v hlavním líčení konaném dne 8.9.2020 po konstatování samosoudcem, že tento lék neobsahuje žádný alkohol, obhájce prohlásil, že se jedná o omyl, a ve skutečnosti požila obžalovaná lék Bromhexin 8 KM, který alkohol obsahuje). Dále podle jejího tvrzení měla si aplikovat sprej Stopangin těsně před křižovatkou ulic [REDAKCE], tj. přibližně v 17:20 hodin. Mezi 17.00 až 18.00 hodin byla zjištěna teplota mírně nad 0.
- 44) Jak vyplývá ze znaleckých posudků i výslechu znalců, pokud by byl požit lék Bromhexin 8 KM okolo 17.19 hodin a pokud k první dechové zkoušce došlo v 17:28 hodin, tj. po téměř 10 minutách, toto požití by nemělo na výsledek této dechové zkoušky vůbec žádný vliv (vzhledem k nepatrnému množství obsahu alkoholu v tomto léku), tudíž není nutné se touto skutečností zabývat, neboť po tak dlouhé době by se již ve vydechaném vzduchu tento lék nevyskytoval.

- 45) Obhajoba namítla, že zasahující policisté porušili nejzákladnější podmínky pro provedení dechových zkoušek, a sice tím, že nezjišťovali, zda kontrolovaná osoba konzumovala nějaké jídlo či pití před provedením zkoušky. Tuto námitku soud odmítá.
- 46) Z pokynu policejního prezidenta č. 120 z 29.5.2017, ve spojení se závazným pokynem policejního prezidenta č. 160 ze dne 4.12.2009, jednoznačně vyplývá, že se policista dotáže kontrolované osoby, zda požila alkoholický nápoj a poté ji vyzve k podrobení se vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněna alkoholem. (čl. 56 odst. 3). Dále pokud je rozdíl odborného měření větší než 10%, je odborné měření po uplynutí dalších 5 minut opětovně opakováno. Je možno provést 3 měření. Poté policista vyzve kontrolovanou osobu, aby se podrobila odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologických materiálů (čl. 56 odst. 5 a 7). Podle § 67 odst. 4 zák. č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, se lékařské vyšetření neprovede, jde-li o orientační vyšetření provedené na výzvu policisty a vyšetřovaná osoba přes patřičné poučení o možnosti vyšetření o toto nepožádá.
- 47) Z videozáznamu jednoznačně vyplývá, že se obžalovaná podrobila dvěma orientačním dechovým zkouškám, mezi nimi proběhla časová lhůta 5 minut, obžalovaná byla i vyzvána, aby se podrobila odbornému vyšetření spojenému s odběrem krve, toto obžalovaná dvakrát výslovně odmítla. Během testování nejedla, nepila, nekouřila.
- 48) Z pracovního postupu č. 114-MP-C008-08 pro analyzátory alkoholu v dechu, který dne 15.12.2008 vydal Český metrologický institut soud zjistil, že k měření lze použít toliko certifikovaný a kalibrovaný měřicí přístroj (bod 2) , doba teplotní stabilizace je 15 minut po zapnutí měřidla (bod 3.1.5a), teplota při provozu 0-40 stupňů Celsia (bod 4a). V bodě 6 je pak uvedeno, že testování osoby na konzumaci alkoholu je možné po uplynutí 15-ti minut od posledního požití alkoholu, **během doby testování** (zvýrazněno soudem) daná osoba nesmí kouřit, jíst a pít jakékoliv tekutiny.
- 49) Těmito důkazy byla námitka obhajoby o tom, že by policisté porušili nejzákladnější podmínky pro provedení dechových zkoušek u obžalované, shledána zcela lichou a nepravdivou.
- 50) Dále obhajoba namítla, že výsledek dechové zkoušky mohlo ovlivnit i to, že po celou dobu měla obžalovaná v ústech žvýkačku, popř. že by sprej Stopangin obžalovaná při aplikaci vdechla. Tento omyl vyvrátil již v hlavním líčení slyšený znalec, který uvedl, že je možné, aby žvýkačka něco ethanolu pohltila, avšak polysacharid, ze kterého je žvýkačka vyrobena, alkohol do sebe ve velkém množství absorbovat nebude. Zajisté nějaký efekt toto mít může, stejně jako vdechnutí spreje, malinko by to posunulo křivku poklesu alkoholu v dechu, ale pokles hodnot mezi prvním a druhým měřením by byl výrazný. Během krátké doby po požití léku, kdy člověk provede jen pár žvýknutí, nelze fyzicky tolik ethanolu do žvýkačky zatlačit, aby to mělo dlouhodobý efekt. Žvýkačky jsou vodoodpudivé, ethanol je látka chemicky podobná vodě, takže po žvýkačce steče.
- 51) V této souvislosti lze i odkázat na pracovní postup č. 114 zmíněný výše, kde se uvádí, že pokud jsou přítomné ve vydechovaném vzduchu součásti léčiv nebo produkty abnormálního metabolismu člověka obsažené v rozpouštědlech nebo průmyslových produktech nebo jiné plyny, mohou mít vliv na výsledek měření. Míra takového ovlivnění je zcela zanedbatelná. Vliv jiných látek, které mohou být přítomné ve vydechovaném vzduchu (aceton, eukalyptus, éterické oleje apod.) je také zanedbatelný, protože stanovená měřidla využívají vysoce selektivní elektrochemický princip měření (bod 3.2.3).

- 52) A konečně je nutno se vypořádat s tím, zda lze usuzovat z údajů získaných z orientačního dechového měření na množství alkoholu v krvi kontrolované osoby. Zde soud podotýká, že s touto otázkou se zcela vypořádali znalci [REDACTED] ve svých znaleckých posudcích a ve svých výsleších před soudem (tyto skutečnosti potvrzuje i odborné vyjádření spol. Dräger). Se závěry posudku podaného obhajobou se již vypořádal znalec [REDACTED] (viz výše). Skutečnost, že v době obou měření měla obžalovaná alkohol v krvi, a to v hodnotách naměřených při obou dechových zkouškách, vyplývá z toho, že při první dechové zkoušce v 17:28 hodin byla naměřena hodnota 1,80 promile a při druhé zkoušce v 17:33 hodin pak byla naměřena hodnota 1,75 promile. Oba znalci jednoznačně vylučují možnost, že by k tak vysoké koncentraci došlo způsobem uváděným obžalovanou, tedy tím, že by v 17.19 hodin požila lék Bromhexin 8 KM v množství 50 kapek, a poté že by v 17.20 hodin požila sprej Stopangin v množství asi 5 stříknutí do krku. Oba tyto přípravky obsahují alkohol, a tudíž tyto přípravky v případě bezprostředně před měřením měřenou hodnotu ovlivňuje, neboť při dýchání do přístroje Dräger se do vydechovaného vzduchu dostává i koncentrovaný alkohol z ústní dutiny kontrolované osoby. Avšak obsah alkoholu ve vydechovaném vzduchu rychle klesá a po několika minutách zcela mizí. Kdyby zjištěný alkohol byl obsažen pouze v dechu, obrazilo by se to při prvním měření vysokou koncentrací alkoholu, avšak po 5 minutách při druhém měření by došlo k výraznému poklesu zjištěné hodnoty. Při prvním měření zjištěno 1,80 promile a při druhém 1,75 promile, nejedná se tedy o výrazný pokles. První dechová zkouška by požitím přípravku Stopangin mohla být ovlivněna, druhá již nikoli, a to vzhledem k časovému odstupu, popř. mohla být ovlivněna minimálním údajem. Příspěvek koncentrace ethanolu z udávaných požití léků k výsledkům dechových zkoušek je zanedbatelný (ca 0,01 g/kg), odpovídají hodnoty koncentrace alkoholu zjištěné dechovým analyzátozem koncentraci alkoholu v krvi, v době jízdy tedy musela být obžalovaná pod vlivem alkoholu, jehož hodnota odpovídala hodnotě změřené analyzátozem, tedy min. 1,80 promile. Naměřené hodnoty koncentrace alkoholu jednoznačně odpovídají předchozímu požití alkoholického nápoje a nebyly nijak ovlivněny užitím léků Bromhexin a Stopangin. Na základě výsledku orientačních dechových zkoušek provedených dne 12.12.2019 Policií České republiky lze dospět bez pochybností k závěru, že v krvi obžalované byl v době kontrol přítomen alkohol, neboť bylo objektivně a za využití vědeckých metod vyloučeno, aby taková vysoká koncentrace vznikla způsobem tvrzeným obžalovanou, a jiným způsobem než přímou konzumací alkoholických výrobků obžalovanou před jízdou tak vysokou koncentraci alkoholu vysvětlit nelze. To, že svědkyně [REDACTED] ve své výpovědi uvedla, že na obžalované neviděla známky opilosti, nedokazuje, že ten den nemohla obžalovaná pít alkoholické nápoje. Jednak svědkyně nebyla ve sportovní hale s obžalovanou po celý ten čas, tj. od jejího příjezdu až do jejího odjezdu, tudíž obžalovaná mohla požit alkohol tam při vhodné příležitosti, kdy jí nikdo neviděl, nebo se mohla napít před cestou do sportovní haly, popř. při cestě na poštu, možností je nekonečně, pokud bude člověk využít nabízené příležitosti. Stejně tak svědectví [REDACTED] nelze přeceňovat s ohledem na objektivní pravdu, jednak se jedná o druhu obžalované, který má zájem na výsledku trestního řízení, ale hlavně neviděl obžalovanou celý den a uviděl jí až po hodině, co opustila sportovní halu, tudíž v době, kdy již bylo možné, že u obžalované započal proces vystřízlivění.
- 53) Neobstojí argument obžalované, že byla toho dne unavená, necítila se dobře, a chtěla mít již pokoj, a proto odmítla odvoz na odběr krve do nemocnice. Vypověděla i, že jí i vadilo, že jsou její děti doma sami. Předně, policisté jí možnost provést odběr krve nabízeli nejméně dvakrát, mezi těmito upozorněními proběhla časová prodleva, takže si obžalovaná mohla

tuto možnost nechat projít hlavou. V době, kdy jí tato možnost byla nabízena, věděla, že děti doma samy nebudou, mohl je hlídat její partner. A hlavně, vzhledem ke vzdělání obžalované, jejímu povolání, životní zkušenosti a erudici, si musela být vědoma, že jediné odběr krve a následné toxikologické laboratorní zkoumání stoprocentně prokáže existenci alkoholu v krvi či nulovou hodnotu. Tato skutečnost je všeobecně známá, lze ji označit za notoriету a je nepochopitelné (a krajně podezřelé), že obžalovaná podstoupení takovéto zkoušky, která mohla přinést jednoznačný a nepochybný výsledek, odmítla. Soud má za to, že takovýto postup by ne zvolil nikdo, kdo by byl jasně přesvědčen o tom, že alkohol nepožil, ač by dechové zkoušky prokazovaly opak.

- 54) Obžalovaná se tak dopustila jednání pro společnost škodlivého a nebezpečného, neboť vykonávala ve stavu vylučujícím způsobilost (nad 1,00 promile, kdy jde o podstatné ovlivnění řídicích schopností), který si přivodila vlivem návykové látky (alkohol) jinou činnost (řízení motorového vozidla), při které by mohla ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku, a svým jednáním tak, jak po stránce subjektivní (úmysl přímý), tak i objektivní naplnila zákonné znaky přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku.
- 55) Při úvaze o trestu dospěl soud k následujícím závěrům: z hlediska povahy a závažnosti jednání obžalovaného s ohledem na význam dotčeného chráněného zájmu, z hlediska způsobu provedení činu a jeho následku včetně okolností, za nichž byl spáchán, jednání obžalovaného žádným způsobem nevybočuje z obvyklého typového rámce předpokládaného zákonem pro tento druh trestného jednání. Přitěžující ani polehčující okolnosti soud neshledal.
- 56) Nicméně je nutno mít na paměti, že obžalovaná je [REDAKCE] a v době spáchání skutku byla i [REDAKCE]. Co se týče trestního řízení, zde jsou si všechny osoby bez ohledu na pohlaví, na skutečnou či domnělou rasu, příslušnost k etnické skupině, národnost, politické přesvědčení, sexuální orientaci či vyznání, rovny. Avšak společenské postavení obžalované je jiné, než postavení tzv. běžných lidí. Obžalovaná jako [REDAKCE] má reprezentovat platné morální a etické hodnoty, a především dodržovat a respektovat zákony, což jaksí vyplývá ze samé podstaty povolání, které si vyvolila. Soud není přesvědčen o správnosti v současnosti preferované teorie o tom, že [REDAKCE] je [REDAKCE] 24 hodin denně, nicméně v případě selhání osoby [REDAKCE] jako v tomto případě u obžalované, je nutno její status zohlednit v druhu i výši ukládaného trestu (ve smyslu zpřísnění), neboť svým jednáním vrhá negativní světlo na [REDAKCE] jako celek a tím pádem je ohrožena i důvěra veřejnosti v takovouto [REDAKCE], reprezentovanou [REDAKCE] páchajícími trestné činy. Nelze odhlédnout ani od té skutečnosti, že svým jednáním ohrozila i své nezletilé děti, sebe samu a ostatně i všechny účastníky silničního provozu, které v době páchaní skutku míjela, včetně policejního vozu. Obžalovaná nebyla doposud soudně trestána, jedná se o její první konflikt se zákonem, lze tedy její jednání považovat za ojedinělé vybočení z jinak řádného života. Ač soud je z úřední povinnosti nucen akceptovat zvolenou strategii či taktiku obhajoby, neboť obžalovaná má dané právo hájit se, jak uzná za vhodné, soud podotýká, že jej velmi mrzí obžalovanou zvolený přístup absolutního popírání, a že je velmi zklamán totální absencí sebereflexe a naprosto žádnou projevenou lítostí nad spáchaným skutkem (s výjimkou sebe sama).
- 57) Všechny tyto skutečnosti soud hodnotil a jako spravedlivý a přiměřený trest uložil obžalované trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců, tj. v rámci trestní sazby až na jeden rok mírně pod horní hranici zákonné trestní sazby, tento trest uložil jako trest výchovný, tedy

s podmíněným odkladem výkonu trestu na přiměřeně dlouhou zkušební dobu 18 měsíců. Dále soud obžalované uložil i trest peněžitý, a to ve výši celkem 150.000,- Kč, tedy v počtu 30 denních sazeb po 5.000,- Kč, a to jako zpřísnění již uloženého podmíněného trestu a neboť trestní zákon tento trest uložit dovoluje. Vzhledem k tomu, že se obžalovaná trestné činnosti dopustila v souvislosti s řízením motorového vozidla, soud jí ještě uložil trest zákazu činnosti, a to na přiměřeně dlouhou dobu v trvání 2 roků.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Rozsudek může napadnout odvoláním obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škodu, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě nebo další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v prospěch obviněného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání.

Právo odvolání nepřisluší osobám, jež se ho výslovně vzdaly.

Skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, na návrh odsouzeného podaný do osmi dnů od doručení rozsudku soudu prvního stupně takový rozsudek zruší a v rozsahu stanoveném v odstavci 1 se hlavní líčení provede znovu. (§ 306a odst. 2 tr. řádu).

Most 28. ledna 2021

JUDr. Benno Eichler, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Gabriela Duchoňová.